



2030, daarvoor doen we het!

www.diksmuidevoorop.be

contact: info@diksmuidevoorop.be

Sec : Günther Claes tel 0477/21.76.84

Diksmuide, 13 Januari 2025

Mercosur vraagt meer dan slogans: wat kan een stad als Diksmuide wél doen?

De onrust bij landbouwers over het Mercosur-handelsakkoord is begrijpelijk. Het dossier raakt aan terechte zorgen: een ongelijk speelveld, strengere normen hier en soepelere regels elders, stijgende kosten en dalende marges. Dat landbouwers hun stem laten horen, is legitiem. Wie voedsel produceert, mag gehoord worden.

Maar wie het debat eerlijk wil voeren, moet verder durven kijken dan slogans en emoties. Want Mercosur is niet de oorzaak van de problemen in de landbouw. Het is een symptoom van een systeem dat al jaren kraakt.

Volgens **Günther Claes** van Diksmuide Voorop gaat het probleem dieper dan import alleen. *“We hebben onze landbouw zelf vastgezet in een systeem van lage prijzen en hoge volumes. Dat is geen fout van de boer, maar het resultaat van jarenlang beleid waarin schaalvergroting en export centraal stonden, terwijl eerlijke prijzen uitbleven.”* In zo’n model wordt elke internationale handelsdeal automatisch een bedreiging, omdat de marges al tot op het bot zijn uitgehold.

Dat verklaart de boosheid, maar het mag het debat niet doen ontsporen. Protest is een democratisch recht. Tegelijk kunnen acties die gepaard gaan met agressie, intimidatie of buitensporige overlast het maatschappelijk draagvlak ondermijnen. Respect werkt in twee richtingen: wie begrip vraagt, moet het ook tonen. De landbouw verdient steun, geen polarisatie.

Het Mercosur-akkoord wordt onderhandeld op Europees niveau en beslist binnen de Europese Unie, met instemming van de lidstaten. Vlaanderen zit daar niet aan tafel. Maar dat ontslaat lokale besturen niet van verantwoordelijkheid. Integendeel: net lokaal kan beleid het verschil maken.

Diksmuide beschikt vandaag al over sterke lokale troeven. Met een van de grootste markten van het land en een bestaande boerenmarkt is er een uniek platform waar producent en consument elkaar rechtstreeks ontmoeten. Door die marktwerking verder te versterken en meer ruimte te geven aan lokale en seizoensgebonden producten, kan Diksmuide haar rol als schakel in de korte keten verder uitbouwen. Dat is geen symboliek, maar een concrete manier om landbouwers meer grip te geven op hun afzet en hun prijs, terwijl inwoners weten wat ze eten.

Ook gemeentelijke aankopen – voor scholen, zorginstellingen en evenementen – kunnen bewuster lokaal worden georganiseerd. Zulke keuzes ondersteunen de lokale economie zonder extra druk te leggen op milieu of ruimte, en versterken tegelijk het vertrouwen tussen producent en consument.

Daarnaast kan Diksmuide het belang van landbouw ook zichtbaarder en tastbaarder maken in de publieke ruimte. Door sterker in te zetten op haar historische identiteit als boter- en kaasstad, kan de stad landbouw opnieuw een centrale plaats geven in het dagelijkse leven. Een belevingsruimte rond “Boter en Kaas”, zoals perfect mogelijk is in het Polderpand, kan landbouw, geschiedenis en korte keten samenbrengen en versterken.

Ook de **Boterhalle** biedt kansen om opnieuw uit te groeien tot meer dan een handelsplek. Als overdekte markthal kan zij opnieuw een plaats worden waar landbouwers, inwoners en bezoekers elkaar ontmoeten. Niet alleen om te kopen en verkopen, maar ook om gesprekken te voeren, verbondenheid te creëren en sfeer te brengen in de binnenstad. Een wekelijks terugkerende streekproductenmarkt kan zo bijdragen aan meer levendigheid en tegelijk de lokale horeca en winkels versterken.

Tot slot verdient ook de **jaarlijkse fairtrade markt** een sterkere ondersteuning. Door deze markt verder te laten uitgroeien tot een volwaardig evenement, met meer ruimte voor lokale landbouwers en producenten, kan Diksmuide tonen dat eerlijke handel en lokale landbouw geen tegenpolen zijn, maar elkaar net versterken.

Ruimtelijk beleid vraagt in een stad als Diksmuide om evenwicht. Open ruimte is schaars en vervult meerdere functies: voedselproductie, natuur, waterbeheer en leefkwaliteit. Dat betekent dat keuzes niet mogen vertrekken vanuit één belang, maar vanuit het geheel. Zowel landbouwinitiatieven als natuurversterkende projecten verdienen duidelijke, voorspelbare regels die ondersteunen in plaats van afremmen. Complexe procedures helpen niemand vooruit.

Volgens **Günther Claes** is dit geen ideologisch debat, maar een praktische keuze. *“Wie boeren echt wil beschermen, moet hen uit de ratrace van lage prijzen en hoge volumes halen. Dat doe je niet met angstbeelden over import, maar met een landbouwmodel dat vertrekt van kwaliteit, transparantie en nabijheid.”*

Dat vraagt ook eerlijkheid over verantwoordelijkheid. Handelsakkoorden worden Europees beslist, maar nationale en regionale beleidskeuzes bepalen hoe kwetsbaar onze landbouw is wanneer zulke akkoorden op tafel komen. Woorden alleen volstaan niet. Als steun aan landbouwers ernstig wordt genomen, moeten daar ook consequente keuzes tegenover staan.

Diksmuide Voorop kiest daarom niet voor tegenstellingen, maar voor richting. Niet tegen handel, wel voor eerlijke spelregels. Niet tegen landbouwers, wel tegen een systeem dat hen uitperst. Niet voor slogans, maar voor oplossingen die lokaal verschil maken. Zoals Günther Claes het samenvat: “Wie zegt dat lokaal niets kan, verschuilt zich achter bevoegdheden. Wij kiezen ervoor om verantwoordelijkheid te nemen, precies daar waar het verschil voelbaar is.”

Wie landbouw wil redden met slogans, helpt niemand vooruit. Alleen beleid dat inzet op kwaliteit, nabijheid en evenwicht kan boeren én inwoners perspectief geven.